

[Udenrigsministeren]

også med det, som jeg har fornemmet at et meget bredt flertal har været enig med mig i, nemlig at Danida hører hjemme i familien, at Danida er en del af den samlede udenrigstjeneste, og hvis man pludselig brød med det i personalepolitikken så kategorisk, som nogle har ønsket det, ville netop samhörigheden med den øvrige del af ministeriet blive til en formalitet, som ikke havde noget reelt indhold.

Det koncept, som administrationsdepartementet og konsulentfirmaerne har taget som udgangspunkt, har der jo gennem årene været ganske bred tilslutning til. Det bygger netop på erkendelsen af det forhold, at bistandspolitikken er og bør være en integreret del af dansk udenrigspolitik, og at et meget tæt samspil mellem Danida og de øvrige dele af udenrigsministeriet er noget, som bliver både naturligt og nødvendigt. Man kan vel føje til, at de erfaringer, der er gjort i andre, os nærtstående lande med forsøg på en adskillelse af de mere udenrigspolitiske områder og de bistandspolitiske områder, ikke er erfaringer, som frister til efterfølgelse.

Heraf følger så igen – og det er noget, der også er blevet fremhævet både af administrationsdepartementet og af konsulentfirmaerne – at personalet fra den øvrige del af ministeriet har en vigtig rolle at spille i Danida, ganske som personalet fra Danida har en vigtig rolle at spille i den øvrige del af ministeriet, og jeg har jo i redegørelsen erklæret mig enig i, at medarbejderne fra det, man kalder den almindelige tjeneste – selv om man kan sige: hvad er almindeligt efterhånden? – og sagsbehandlerne, kontorfunktionærerne, bør tilføres større bistandsfaglig viden og erfaring gennem længere perioder med tilknytning til Danida. Men omvendt bør vi heller ikke overse, at dette personale har mulighed for at tilføre Danida andre relevante kvalifikationer. Tænk bare på, hvad man kan stille med fra f.eks. hele det udenrigsøkonomiske arbejdsfelt!

Det, vi står over for, er altså et behov for, at de forskellige personalegrupper i udenrigstjenesten under ét i så høj grad som overhovedet muligt kommer til at komplettere hinanden, og da følte jeg mig lidt, jeg vil ikke sige stødt, men jeg merede mig måske lidt over hr. Riishøjs bemærkning, hvori han nævnte det at være for diplomatisk og for lidt faglig. Jeg synes ikke, det var nogen sær-

lig diplomatisk bemærkning, hr. Riishøj kom med dér, men det var vel ikke nødvendigvis udtryk for en faglig styrke, at den blev fremført udiplomatisk.

Selv om vi selvfølgelig her står over for et behov for, at man forsøger at gå balancegang som på alle andre områder, vil jeg advare imod, at man stiller alt for firkantede rammer op for, hvad slags mennesker der nu kan udføre det eller det arbejde. Det vil da, som det også er blevet nævnt under debatten, i høj grad være i strid med de bestræbelser, regeringen gør for i øvrigt at modernisere den offentlige sektor i et forsøg på at flytte lidt grænser og endda en gang imellem rive lidt pyramider ned for at få gjort det til en bedre fungerende arbejdsplads.

Jeg har i redegørelsen også været inde på, om kvalifikationskravene på det multilaterale område er forskellige fra de krav, man må stille på det bilaterale område, og jeg har peget på, at selv om der selvfølgelig er forskelle, er der måske snarere tale om en forskellig betoning af kvalifikationer, som principielt bør gælde for hele bistandsadministrationen. Her har administrationsdepartementet understreget, at Danida er en enhedsorganisation, som arbejder på grundlag af fælles målsætninger, og derfor ser jeg da meget gerne, at personalerotationen mellem disse to områder – det multilaterale og det bilaterale – bliver øget, sådan at medarbejderne uanset deres ansættelsesforhold kan få det bredest mulige kendskab til hele Danidas aktivitetsområde. Jeg synes da, det ville være i høj grad ønskeligt, at endnu flere af de faste Danidamedarbejdere uddyber deres kendskab til det multilaterale område, der jo hidtil i overvejende grad har været dækket af medarbejdere fra den såkaldte almindelige tjeneste.

Så er der spørgsmålet om karrieremulighederne, som flere også har været inde på. Administrationsdepartementet har i sin rapport beskæftiget sig ganske indgående med karrieremulighederne for de faste Danidamedarbejdere, og jeg har i min redegørelse erklæret mig enig i, at Danidas chefkorps først og fremmest på det bilaterale område må have en relevant bistandsbaggrund, men tanken om at gå det skridt videre at etablere et chef-system alene for Danida eller alene for dele af Danida kan jeg ikke gå ind for. Det ville være et system, som helt afgørende brød med